

R. Franco. v. V. A. ^{me}
L. 57

Tandem ecce ad Te reddunt, quae per Spanhemium
deferenda ad me curasti Epistolarum aliquot Salma-
rianarum ἀπογραφα. Citius remississimam, nisi pertinax in-
valditudo prohibuisset me vel mihi vel amicis vacare.
Tum furore a me ipso transcribende, & maxima ex par-
te, cum alij scripturam non assequantur. Cum docti
praecedenti autumno in Hollandia, aliquot vicibus
ad aedem, etiam tuas me stiti, quo praesens praesenti
gratias praegeram pro liberali ista concessione; sed
frustra fui, et indolui. Num ergo per has litterulas
accipe grates gratissimas pro istoc beneficio, et credo
ad istoc nomen dignitati tuae etatem meam addidisse.
Quid ceuseas de istis primordiis Operis Epistolici, tum
et prologomenis nostris, avd scire; si vacabit describere.
Est quidam Anonymus, qui aggressus est refutare
intimum Speciminis contra Hortalium, et libello pre-
figendam curabit (ut mihi munitur) Epistolam ad me.
Quid in ea epistola nobis sit muniturae patitur de-
scribere. Capital non feci, neque ullius mali facin-
ris conscientia me fatigat. Scribat quicquid velit, et
prouam illi quae ego volo, sed ita ut Christianos doceat.
Authorem, licet nomen dissimulet, satis probe novi,
et talon scio esse, ut idemum stylum usurpet, quo
Thomas ipsas Hieronimas refigeret. Agit apud vos
Consiliarium. Plura non addo, forte diuim haec et
Tibi notiora multo quam mihi. Hasce ad Duchan-
tium quales ut per familiam curdatur, quia nam-
clerus nostrae hanc non novit, nec ego edes, quos pos-
sum designare. Vale, Nobilissime Dominum, et
ama, tui observantissimum Clementinum.

Dabam Sirisae,
xvii. Febr. clcclvii.

A Monsieur
 Monsieur de Sijlichem,
 Conseiller du
 Prince d'Orange &c.

